
ZPRAVODAJ NAŠE DĚDINA

Číslo 2/2008 • Vydává OÚ Jankovice • Cena 5 Kč

*Vážení občané, milí čtenáři,
otevíváte další vydání našeho zpravodaje a pro mnoho z Vás je to možná vůbec první setkání s těmito obecními novinami. Za poslední roky přibylo mezi námi spousta nových občanů a rodin, a tak je pravděpodobné, že někteří z nich o vydávání našeho zpravodaje neměli ani ponětí. Proto jsme se rozhodli, že jako malý vánoční dárek věnujeme do každého domu jeden výtisk tohoto čísla, aby se tak dostal k rukám všem obyvatelům. Přejeme Vám příjemnou četbu.*

POHLEDY DO HISTORIE

Události před 80 lety...

(doslovný přepis záznamů z obecní kroniky)

Záležitosti obecní

Volba finanční komise

Jelikož bylo zvoleno nové obecní zastupitelstvo, došlo též k volbě nové finanční komise a sice dne 2. února t. r. Do této byli zvoleni z obecního zastupitelstva: pp. Minářík Inocenc, Školotík Antonín, Lipner Julius, mimo obecní zastupitelstvo: pp. Grygera František čís. 31, Zapletal Alois, Navrátil František čís. 35. Pokladníkem obecním byl opět zvolen p. Chytil Josef.

Volba obecního honebního výboru

Tato konala se dne 15. října a byli do ní zvoleni: p. Daďa Jindřich, jako její předseda, níže uvedení jako její členové: Stískal Josef, Zapletal Alois, Grygera František čís. 31 a Navrátil František čís. 2.

Pronájem honitby

Dosavadnímu nájemci p. Janu Daďovi nebylo dovoleno prodloužení honitby a proto byla konána veřejná dražba a sice ve středu dne 17. října. K ní dostavilo se mnoho zájemců, a to nejen zdejších, nýbrž i z jiných míst, kteří vážně ucházeli se o pronájem. Byli to pp. Zábranský z Bystřice, Krutil z Hlinska, Halaška z Dobrotic, ze zdejších Daďa Jan a Koláček Josef, který ji pronajímal pro nově zvolený střelecký spolek. Jelikož viděli přespolní, že nehodlají jankovští lacino pronajati honitbu, vytáhli tuto do značné výše, zvláště p. Zábranský přidával velké obnosy. Přece však nakonec zůstala honitba p. Josefu Koláčkovi pro střelecký spolek, avšak za roční obnos Kč 3.510,-.

Období pronájmu trvá od 1. ledna 1929 do 31. prosince 1934.

Volby do okresního a zemského zastupitelstva

K volbám se připravovala hlavně strana lidová, která konala 30. listopadu schůzi na Valše. Dne 2. prosince konány byly volby v místnosti hostince p. Viléma Koláčka. Do obvodní volební komise do okresního zastupitelstva byli dle § 10 jmenováni: Navrátil František čís. 35, Očadlík Jan, Minářík Inocenc, Křížek Metoděj, Školotík Antonín, Koláček Josef, Grygera František čís. 31. Tito zvolili si předsedu Grygeru Frant., místopředsedu Křížka Met.

Obvodní volební komisi do zemského zastupitelstva tvořili: pp. Koláček Vilém, Očadlík Alois, Šenkyřík Josef, Chytil Josef, Čermák František, Lipner Julius. Předsedou byl zvolen Lipner Julius, místopředsedou Šenkyřík Josef.

Zástupcem dohlédacího úřadu v obvodní komisi volební pro volbu do okresního zastupitelstva jmenován byl Hostaša Ladislav, správce školy a do zemského zastupitelstva Justus Spáčil, starosta.

Hospodářské poměry

Celková úroda tohoto roku byla uspokojivá. Jaro bylo deštivé a chladné, což mělo vliv na polní plodiny. Následkem nepříznivého počasí vyvínovalo se žito velice pozvolna a proto pozdě vymetalo. Klasy byly napadeny trásněnkami čili puchýřnatkami. Jelikož trásněnky poškozují klas pouze potud, dokud jest v pochvě listové, a letos zůstaly klasy vězeti v pochvách velice dlouho, proto také poškození trásněnkami jest mnohem větší, než v jiných letech. Nepříznivě působily také pozdní mrazy. Po květnových mra-

zích, které způsobily značné škody na kvetoucím stromě ovocném, dostavila se i v červnu citelná chladna a mrazy (2. a 3.). Po celý den v pátek 1.6. a sobotu (2.) bylo takové chladno, že nemohli lidé ani na polích pracovati. Pomrzly fazole, okurky, zemáky. Počátek prací polních byl 6. března, kdy se začal sítí ječmen. Dne 21. března byl obrovský vítr, který sbíral hlínu z polí a zanášel ji do příkop. Cukrovku seli lidé ku konci března. Sázení brambor konalo se v době od 10. do 16. dubna. Senoseč byla započata 11. června. Sena bylo hojnost, ježto byla vláha. Za to pak otavy – následkem velkého sucha – se nevyvinuly. Na počátku léta bylo mnoho bouřek s velkými větry. (26. 6., 4. 7., 6. 7.). Žně žitné začaly 16. července. Průběh žní byl velice příznivý, ježto bylo krásné počasí, takže během 14 dní bylo z polí všechno sveženo. Slámy i obilí bylo hojnost. Přes měsíce: červenec, srpen a září byla velká vedra, ukazoval teploměr na slunci v červenci až i +55 °C, v září +47 °C. Podzimní setí počalo 25. září. Zemáky se začaly kopat 17. září. Byly veliké a pod natěmi jich bylo hojnost. Cukrovky následkem sucha se zdálo, že bude málo, avšak po deštích ke konci září, vydařila se pěkně. Podzim byl suchý, ale krásný. Mrazy nastaly až v prosinci (7.). V druhé polovici dostoupily -13 °C.

Úprava pastvíska ve dvacátých letech

Názvy místních polí

Jistě jste se už vícekrát zamysleli, co vlastně znamenají a jak vznikly názvy polí používané v našem katastru. Takto je vysvětluje obecní kronika v roce 1920:

U některých názvů však chybí vysvětlení vzniku. Pokud víte proč je pole takto pojmenované, napište nám.

Název trati

Vznik názvu

Díly od Tučap	V tu stranu leží Tučapy
Nivy	
Přídanek	Přidávaly se tam kousky pole
U akátí	Je tam akátový háj
Baraňák	Pásly se tam ovce
Lipiny	Bývala tam lipová alej
Boří	Je tam lesík Boří
Nad Bořím	Pole je nad lesíkem Bořím
Díly od Javoříkového	Je tam hájovna p. Javoříka
Zátočina	Zatáčí se tam cesta
Kráčina	Jsou tam krátká pole
Příčka	Pole jdou napříč
Perné	Měli tam lidé pernou práci, než pole obdělali
Dolí	Pole je v dolině
Záhřebí	Pole se nacházely za hřebenem luk
Podzáhřebí	Pole se nalézala pod hřebenem luk

Žlíbek	Pole má tvar žlíbku
Na kostách	Zakopávaly se tam koně a zbyly po nich kosti
Bílá	Jest tam bělavá zem
Hrás	Bývala tam vysoká hráz
Meslo od Hlinska	Mesla jsou pole, která se naměřila všem stejně
Nad Valchou	Pole je nad hostincem Valchou
Pod Valchou	Pole je pod hostincem Valchou
Meziříka	Pole je mezi řekou a mlýnskou struhou
Čeřenec	
Na Kamenci	Je tam mnoho kamení
Za zahradou	Pole leží mezi zahradami
Pastvíska	Pásl se tam dobytek
Roubanina	Bylo tam chrastí, které se vyrubávalo
Padělky	Pole bylo mizerné
Mesíčko	Jako příměrky polí (menší část pozemku)
Jucháň	
Příhon	Mezi poli byla široká cesta a tou se hnal dobytek na pastvu
Chomežsko	V tu stranu leží vesnice Chomyž
U sv. Anny	Pole je u sochy sv. Anny
Hůrka	
Meslo od Debrě	Naproti je velká debrě
Vínice	Je tam špatná půda a proto jí dali posměšný název
Hájek	Byl tam borový háj
Luhy	Bývaly tam louky
Hrabiny	Býval tam hrabový les
Vrbí	Rostou tam vrby
Pod topolí	Pole je pod topoly
Topolí	Bývalo tam mnoho topolů
Dobrotsko	V tu stranu leží vesnice Dobrotice
Slatiny	Rostlo tam mnoho slaku. Pole bývala mokrá
Klín	Pole má podobu klínu
Šefranice	Roste tam malé obilí jako šafrán
Včelínek	Mívali tam včelaři mnoho úlů
Těsný	Je tam těsná cesta
Jalovčí	Rostl tam jalovec
Dlouhé	Jsou tam dlouhá pole
Kančica	Býval tam močál a zdržovaly se tam div. svině
Podohory	Pole je pod lesem
Břeží	Pole je u lesíku Břeží
Za drahou	Pole je rozhraničeno drahou
Debřa	Pole se nachází ve velké debři
Na kolečku	Pole tam jdou do kola
Na břehu	Pole je na svahu (jde do kopce)
U duba	Rostl tam velký dub
Žídelník	Naproti polím je značná jáma plná vody, jež je ze zřidel
U obrázka	Naproti je obrázek p. Marie
Obřany	Pole je na vrchu
Pod kříkopou	Je tam stoka ke mlýnu

Úrodnost pole jest nestejná. Nejúrodnější je pole podél řeky Rusavy. Nejméně úrodné při lese a na kopečku k Tučapům, jež mají západní sklon. Při sklonu východním bývá úroda mnohdy lepší, než na dolinách, ježto slunko téměř celý den otepluje půdu. Z obilnin pěstují se všechny druhy obilí. Z okopanin se pěstují: řepa, brambory, zelí, mák. Řepu, zvláště v posledních letech, sázejí nejen rolníci, kteří mají dostatek půdy, nýbrž i domkaři, jimž půdy nenadbývá. Důvod u obojích je, že mají skrajky, řízky a hlavně také peníze. Ježto mají rolníci a domkaři dostatek řízků a skrajků jako krmivo pro hovězí dobytek, nepěstují již tolik pícnin jako v dobách dřívějších, kdy bylo

u nás hojně viděti na polích místo řepy hlavně jetel, vojtěšku či lucerku a některé motýlokvěté rostliny (hrách, čočku, bob, vikev). Ani bramborů se tolik nepěstuje jako dříve. Při okopaninách dlužno se také zmíniti o sázení krmné řepy, již lid říká kravská, a pak o tuřín, kterému se zde říká kvačka. Avšak tato se nepěstuje zvláště, nýbrž se sadí při okrajích polí u řep, brambor a zelí. Rovněž mák se neseje na celé pole samostatně, nýbrž jako doplněk řepy. Ovšem hospodáři to neradi vidí, ježto mák dusí řepu. O co je více máku, o to je méně řepy. Zřídka kdo seje konopí a len, ač po obém je zde poptávka. Obilí sváží se ve žně do stodol. Dříve se mlátilo téměř celou zimu, avšak nyní lidé vymlátí obilí parní a benzinovou mlátičkou již o žních. Parní mlátičku si půjčují z Dobrotic. Benzinovou mlátičku půjčuje občanům nyn. starosta p. Justus Spáčil. Někteří domkaři mlátí ještě ruční mlátičkou. Práce s takovým mlácením je velice perná. Když se mlátí parní neb benzinovou mlátičkou, tak si občané navzájem vypomáhají. Ukládání vymláčeného obilí děje se na sýpkách (komorách). Brambory dávají se většinou do sklepů. Někdo je také ukládá do krecht. Řepa vozí se buď do Dobrotic na nádraží, neb přímo do cukrovaru vřetulského a hulínského. Složená řepa na nádraží v Dobroticích se odváží ve vagonech do shora uvedených cukrovarů. Teprve co nestačí vagonů odvéztí, odvázejí sedláci na vozích z Dobrotic i Jankovic. Aby lid zvýšil úrodnost polí, tak je v dostatečné míře hnojí, kaluje, práškuje i kompostem promíchává. Tento kompost připravují tím způsobem, že do hlíny nalévají hnojůvku. Také se tato vyváží z jara a pozdě na podzim na louky a pole. V poslední době touží všichni po odvodňování.

Železnák v nových barvách

Kdo z vás často jezdí vlakem, jistě si vzpomene na nepříjemnou srpnovou několikadenní výlukou, jejímž důvodem byla rozsáhlá rekonstrukce železničního mostu přes Rusavu. Mimo opravy pilířů byla natřena celá jeho kovová konstrukce. Protože tento most patří neodmyslitelně k historii naší obce, připomeňme si při této příležitosti několik událostí z let dávno minulých.

1925

Přestavěn pilíř mostu přes říčku Rusavu.

1937

Odstranění závor.

Dne 8. února konala se u železného mostu komise za účelem odstranění těchto. Místo nich bylo dáno jen výstražné znamení.

Komise u železničního mostu.

Ve čtvrtek 30. září konala se u jmenovaného mostu komise skrz úpravu brodu. Přítomno bylo 7 úředníků z Olomouce, Kroměříže a Holešova. Za obec byli přítomni: starosta I. Minařík, náměstek Lad. Hostaša a občané. Přítomní občané celkem ničeho nenamítali proti upravení Rusavy a proti brodu. Jen žádali, aby spáry byly náležitě zatmeleny, aby dobytek do nich nedal nohy. Ing. od reg. správy nám domlouval, ať dáme zregulovat Rusavu a Dědinku, neboť dostaneme 90% státní subvence.

1945

Zničení mostu.

Čím více se k nám blížila fronta, tím zřetelněji, jasněji a častěji bylo slyšeti detonace. Ustupující okupanti vyhazovali mosty, tratě a ničili vše, co se dalo a na co stačili. Rudá armáda a čsl. brigáda jim však byla stále v patách a tak přeci se jim nepodařilo vše dokonale zničit, jak si sami přáli. Železniční

Provizorní most přes řeku Rusavu

most přes řeku Rusavu byl také zničen, čemuž nebylo možno zabránit. Stalo se tak maďarskými oddíly destrukčními dne 5. 5. před přiblížením se fronty do našeho kraje. Asi v 9 hod ráno mohutná detonace otřásla vesnicí a most se úplně prolomil. Dílo zkázy dokonáno. Vlaky přestaly jezdit, ustala práce v továrnách, neboť dělníci do práce nenastoupili. Ihned po skončení války, nelenili naši lidé a pustili se do práce pro novou republiku. Společným úsilím železničních zaměstnanců a místních občanů byly vraky mostu pomocí jeřábu odstraněny a prozatímně vybudován náhradní most, aby vlakové soupravy

mohly jezdit. Byly postaveny sloupy z prachů a dány nové traversy. Vlaky mohly již jezdit. Železniční správa se nespokojila s tímto provizorním mostem a vybuodovala zakrátko most pevnější, bezpečnější. Dne 5. 5. zpozorovala ruská letadla pohyby Němců na silnici. Při náletu na pohybující se německé kolony byl u „Valchy“ zasažen 1 kůň a několik vojáků raněno. Při pohybech vojsk v obci ostřelovala letadla vesnici a zasažen byl dům Josefa Tatýrka č. 23 několika zásahy. Na střeše rozbito více tašek, zraněn však nebyl nikdo.

Z kroniky obce vybral Miroslav Darebník

Totálně nasazení

Válečné neúspěchy na východní frontě za druhé světové války donutily nacistické Německo mobilizovat další lidské a materiální zdroje. Vedle válečných zajatců se počítalo s využitím dělníků z okupované Evropy. Za tím účelem 8. června 1942 navštívil nacistický zmocněnec pro pracovní nasazení Fritz Sauckel Prahu, aby představitele okupační správy informoval o tom, že Protektorát Čechy a Morava musí dodat 100 000 pracovních sil pro potřeby říšského průmyslu. Pro nasazení v říši byly nejprve určeny osoby narozené v letech 1918 a 1922, později další ročníky.

Ve městech a na vesnicích začali starostové a jejich tajemníci s přispěním lékařů vyhledávat vhodné adepty. V Jankovicích byl tenkrát obecním tajemníkem pan Josef Dada, který to podle pamětníků s Němci uměl. Lékařem, který vyhlédnuté mladé muže prohlížel, byl holešovský MUDr. Chalupa. Nemale slovo při výběru pracovníků měly také úřady práce.

Z Jankovic byli na podzim roku 1942 na nucené práce do Německa vybráni svobodný Antonín Kučera (1920) a ženatý František Pospíšil (1919), otec jednoletého synka.

Ve středu 2. prosince 1942 v časných ranních hodinách po rozloučení s rodinou se Pospíšil a Kučera vydali s kufry v ruce tratí Hájký na vlakovou zastávku do Dobrotic, odkud vlakem zamířili na centrální shromaždiště pracovních sil pro říšské hospodářství na olomouckém vlakovém nádraží. Z tohoto místa byl pak v 10 hodin vypraven zvláštní vlak, který odvezl nasazené mladé muže do Německa.

Pro Antonína Kučera a Františka Pospíšila byl konečnou zastávkou Wilhelmshaven. Toto německé průmyslové město, rozlohou a počtem obyvatel tehdy srovnatelné s Olomoucí, leží v severozápadním Německu na pobřeží Severního moře. V době války zde byla umístěna významná vojenská námořní základna.

„Na místo určení jsme dorazili zrychleným osobákem ve čtvrtek 3. prosince 1942 pozdě odpoledne,“ vzpomíná Antonín Kučera. „Ubytování ve dřevěných barácích, i když nebylo nic moc, mělo tu výhodu, že bylo umístěno v patřičné vzdálenosti od města, takže nás tolik neohrožovaly nálety anglických a amerických bombardérů. Později jsme zjistili, že se v maskovaném přístavu stavěly ponorky, nebylo proto divu, že časem jeden nálet střídal druhý. Z ubytoven jsme pak mohli sledovat záblesky na obloze a zář požárů jako následky bombardování.“

Zatímco Františku Pospíšilovi se po nějakém čase podařilo ze zdravotních důvodů dostat z totálního nasazení a po strastiplné cestě se vrátil do Jankovic, Antonín Kučera takové štěstí neměl a zůstal v Německu takřka do konce války. „Zpočátku jsem pracoval při úpravách kolem domů, nebo jsem pomáhal se stěhováním vybombardovaných staveb. Jídla se zde příliš nedostávalo a o jeho kvalitě a chuti se už vůbec nedalo hovořit. Výdělek byl 56 feníků na hodinu. Za týden se zde dalo vydělat až 220 marek, z toho nám 7 marek strhávali za ubytování v lágru. Když se vydělalo více, zašel jsem si někdy pojišť do jídelny, kde však bylo jídlo drahé. Zvláště na konci války jsme měli často hlad. Zbaštit bochník chleba za večer pak nebyl problém.“

Pokud jsem pracoval ve Wilhelmshavenu, byla každá neděle volná. Zašel jsem si do kostela na mši, jiní zamířili třeba do divadla. S pracovní dobou to však bylo horší, když jsem byl později s ostatními dělníky nasazen na opravu vzdáleného letiště ve Witandhavenu. Zde se tři neděle v měsíci muselo pracovat a pouze jednu jsme měli volnou. Tady jsem zažil bombardování někdy i dvakrát za noc a odtud viděl hořící Wilhelmshaven.“

Po dlouhých měsících nejistoty, strachu a hladu se pan Antonín Kučera dožil osvobození Wilhelmshavenu anglo-polskou smíšenou brigádou. Za devět dní nato po dobrodružné cestě vlakem dorazil domů. Zanedlouho po návratu jej čekal vojenský odvod, při kterém se opět setkal s Františkem Pospíšilem.

Ani pro jednoho z nich nebylo totální nasazení radostnou dobou, s odstupem času však na takový „vandr“ oba vzpomínají s úsměvem na tváři.

Tento příspěvek věnuji panu Antonínu Kučerovi, který se ve zdraví letos dožil věku 88 let, a svému otci Františku Pospíšilovi, který má od 1. prosince 2008 nakročeno k devadesátce.

Jaroslav Pospíšil

Nad tenisovým kurtem se staví další rodinné domky

V červnu začala další etapa výstavby inženýrských sítí v ulici Na Vinici k posledním pěti parcelám určeným v této lokalitě k výstavbě RD. Dodavatelem stavby byla firma NATRIX VZ, s.r.o. Hodonín v nákladech celkem 621 741 Kč. Tyto náklady byly částečně pokryty dotací z ministerstva pro místní rozvoj v celkové výši 250 000 Kč, o kterou obec požádala ve vypracovaném projektu na jaře letošního roku. Stavební práce byly dokončeny v září a v těchto dnech probíhá kolaudace a předání jednotlivých vedení.

Usnesení z veřejného zasedání ZO v Jankovicích konaného dne 10. 11. 2008 č. 6

ZO schvaluje

- práci starostky a obecního úřadu od posledního zasedání včetně provedených opatření a rozhodnutí s nimiž bylo ZO seznámeno v průběhu zasedání a v organizačních záležitostech.
- návrh rozpočtu na rok 2009
- změny v rozpočtu pro rok 2008
- příspěvek pro MŠ Dobrotice ve výši 1.000,- Kč na hračky a vých. pomůcky
- inventurní komisi pro provedení inventury majetku OÚ k 31.12. 2008 ve složení: Libuše Ryšková, Oldřich Ponížil, Radim Křížek, Miroslav Darebník, Zdeňka Mičáková, Alena Nedbalová.
- pořízení stojanu na informační tabuli v hodnotě 7.000,- Kč

bere na vědomí

- informace o komplexní pozemkové úpravě
- informaci Lesů České republiky, s.p. správy toků – oblast povodí Moravy o plánované opravě a vyčištění potoka Zhrty v roce 2009

Miloslava Šišáková
starostka obce

Ověřovatelé zápisu
Radomír Mičák, Jaroslav Kučera

V Jankovicích 11. 11. 2008

ŽILI MEZI NÁMI

Jankovický lidovec

Alois Křížek

Každý člověk se svým životem zapisuje do vzpomínek ostatních, některý méně, jiný více. V Jankovicích pamětníci vzpomínají na vzdělaného, příčinlivého, zbožného a pracovitého pana Aloise Křížka, pocházejícího ze starého jankovického rodu. Jeho rodiče, Celestýna a Josef Křížkovi, původně bydleli v číslu popisném 33. Alois Křížek se narodil v roce 1907. Se všemi sourozenci – Josefem, Marií, Anežkou a Leopoldou si vždy rozuměl, spojovala je v dětství práce na poli, víra a běžné dětské radosti. Obecnu školu vychodil v Jankovicích. Jako bystrý a zodpovědný

Anežka Křížková

žák neabsolvoval měšťanskou školu v Jankovicích, ale v Holešově. I když by ho rodiče nejradyji viděli doma, školní vysvědčení ozdobené jedničkami je přesvědčilo, aby poslal syna studovat na tehdy prestižní Vyšší obchodní školu v Přerově. Čtyři roky utekly jako voda a po maturitě čekala na Aloise vojenská povinnost v Bílině, kde vykonával spisovou službu. Po návratu domů pracoval dlouhá léta v Nemocenské pojišťovně v Holešově. Jeho úřad se nacházel kousek od kostela Svaté Anny. V době, kdy nastoupil úřednickou dráhu, se v srpnu 1933 oženil s Anežkou Matelovou z Jankovic č.p. 25. V souladném manželství se narodili synové Mirek (1934) a Ladislav (1939). Pan Křížek vždy byl pečlivým a starostlivým otcem a dobrým naželem.

Jak čas ubíhal, stal se z pana Aloise Křížka respektovaný úředník, který nejen uměl zastat svoji práci, ale také v mnoha případech poradil všem, kteří se na něj obrátili s prosbou o pomoc. Sepisoval pro ně různé žádosti a přiložil ruku k jejich vyřízení.

Po návratu z kanceláře domů ho čekala práce na poli na Čerencích, Dílech, Nivách a jinde. Při sedmi hektarech polností se museli oba manželé činit. Také kravky a drobné zvířectvo chtěli své.

Za okupace pan Křížek nezklamal. Poradil mnoha lidem, jak se dostat přes bezpočet různých nařízení protektorátní vlády, s panem řídícím Karlem Stokláskem patřil ke spoluzakladatelům Spolku dobrovolných hasičů v Jankovicích. K hasičům měl natolik silné pouto, že byl nejen jejich dlouholetým přepečlivým pokladníkem, ale udělal také gesto, ke kterému by se odhodlal málokdo: daroval hasičskému sboru vlastní auto Praga Pikola.

V politice se angažoval ve straně lidové, která v Jankovicích vyhrála volby v roce 1946. Měl osobní podíl na tom, že ve zglajchšaltovaných volbách na jaře roku 1948 bylo v obci odevzdáno nejvíce bílých lístků v okrese. V dalším čase však hlavou proti zdi nešel. Soustředil se na práci u hasičů a v myslivecké společnosti,

Na oslavě u p. Matelové

kde byl předsedou jejich sdružení. Jeho život byl také nerozlučně spojen s májovými pobožnostmi, pořádáním procesí do polí a na Svatý Hostýn.

V době po únoru 1948 musel téměř každý člověk dělat kompromisy, aby v totalitním režimu přežil. Pan Alois Křížek však věděl, kam až může zajít, aby si nepotřísnil svědomí. Když mu bylo nařízeno, aby spoluobčany přemlouval ke vstupu do JZD, odmítl to i za cenu, že musel své kancelářské místo opustit. Po pracovitém člověku tehdy sáhlo vedení vsetulského cukrovaru, které jej pověřilo funkcí agronoma. Protože se dobře zapracoval, vzkazovali pro něj z cukrovaru v době kampaní, i když byl již dávno v důchodu.

Ačkoliv jej navštívil ne jeden osudový křížek, nikdy neklesl na mysl a vyrovnal se s ním se ctí. Život věčného optimisty a dobrého křesťana se završil 6. dubna 1987, jeho paní jej následovala za 10 let 13. srpna 1997.

U Mlčáků

V padesátých letech minulého století ještě nebyla televize a rádio se v Jankovicích nenacházelo v každé rodině. Proto si lidé hledali zdroje poučení a zábavy sami - v obci například fungovalo ochotnické divadlo a místní knihovna, kterou vedl řídící učitel Karel Stoklásek. Ta nebyla jedinou knižní „oázou“ v Jankovicích. Pamětníci, tehdy kluci Josef Sedlařík, Jaroslav Křížek, Jirka Křížek a další si snad vzpomenu na pěkné chvíle nad pohádkami a jinou četbou prožitě u Mlčáků za Souhradami v letech 1949 – 1951.

Manželé Františka a František Mlčákoví byli zlatí lidé. Když zvážíme, kolik se nás kluků do jejich kuchyně někdy nahrnulo, abychom si ve společnosti pana Mlčáka, tenkrát upoutaného nemocí do širokého křesla, četli z knížek, pak je třeba žasnout nad trpělivostí, kterou projevovali nad naším často živějším chováním. Ztišili jsme se až ve chvíli, kdy syn manželů Mlčákových Stanislav vytáhl z „kosnu“ v ložnici některou z pohádkových či dobrodružných knížek. Když pak někdo z nás z knížky četl, v kuchyni bylo ticho jako v kostele. Pokud dotyčný přečetl něco špatně, pan Mlčák do něj jemně strčil čaganem, aby se opravil.

Tenkrát mi ani nenapadlo, kde se tolik knih u Mlčáků vzalo, dnes to vím. Paní Františka Mlčáková, rozená Halašková z Dobrotic, sestra paní Sedlaříkové ze Souhrad, odešla ve svém mládí sloužit do jižních Čech. Dostala se zde do vážené a vzdělané rodiny, které pomáhala s výchovou dětí a vedením domácnosti. Když pak její služba skončila, vrátila se domů nejen s našetřenými penězi, ale i s velkým množstvím knih, které jí rodina věnovala. Počátkem třicátých let se pak seznámila s vdovcem Františkem Mlčákem, otcem dcery Hedy a syna Františka, který pracoval v ostravských hutích, porozuměli si spolu a zakrátko se vzali. Paní Mlčáková vzorně vychovávala malou Hedu i Františka, k nimž v roce 1939 přibyl syn Stanislav. Z vyrůstajícího Stanička se stal dobrosrdečný, tichý a přičinlivý hoch, kterého měli všichni rádi.

Pohromou pro rodinu bylo, že pan František Mlčák, který v Jankovicích vykonával funkci pohnocného, ochrnul na půl těla a to jej až do smrti na počátku šedesátých let připoutalo na lůžko nebo do křesla.

Svatební foto manželů Mlčákových - zleva sedící Františka Mlčáková, stojící svědkové Ludmila a František Halaškoví, sedící František Mlčák

Paní Mlčáková se ze všech sil snažila, aby rodina neustráda, v jankovické škole vykonávala práci školnice, chodila pomáhat jiným na pole, šila košile, zástěry... Její upracované, mnohdy zkrehlé zmodralé ruce dosvědčovaly, kolik dřiny mají za sebou. Dbala také o to, aby Heda, která mezitím dorostla a pracovala ve Zlíně, a František, který se vyučil strojním zámečnickem, byli pracovití a pečliví lidé, kteří se v životě neztratí. Toto přání se jí splnilo. Radost jí dělal také mezi všemi dětmi oblíbený syn Stanislav, který měl velký vztah ke knihám, dobře se učil a rád hrával fotbal. Jeho nečekaná smrt ve 13 letech v dubnu 1952 byla pro rodinu i celé Jankovice těžkou ranou.

Stanislav Mlčák

Po smrti svého syna se paní Mlčáková upnula k výchově pěti dětí dcery Hedy, provdané za pana Augustina Čepicu. Bolestně nesla, když i Heda těžce onemocněla a ve svých 37 letech zemřela.

Paní Mlčáková se pak ze všech sil snažila pomáhat při výchově sirotků Stani, Gusty, Věrky, Vlasty a Jirky. Byla jim obětavou náhradní matkou a oni – dnes dospělí – na její dobrotu nezapomněli. Stejnou péči a lásku věnovala také dětem svého nevlastního syna Františka Mlčáka.

Pokud po smrti existuje to dobré, jak nás učí víra, paní Františka Mlčáková zde nepochybně má místo nejceněnější. I když jí osud nadělil příliš mnoho starostí a trápení, odměnil se jí dobře vychovanými dětmi a dopřál jí setrvat na pozemské pouti takřka 90 let. Na věčnost se paní Mlčáková odebrala 2. března 1986.

Tuto vzpomínku věnuji za vstřícnost a ochotu jaké se mi u Mlčáků vždy dostalo.

Seriál Žili mezi námi připravil Jaroslav Pospíšil

Za lví tváří do marockého Anti-atlasu

Vyprávění o putování Karla Navrátila po Maroku

Nad obzorem se objevuje náznak svítání když konečně dojíždíme do Tafraoute, města, které se stane naším výchozím bodem pro výstupy do hor Anti- atlasu. Celí rozlámaní z celodenního cestování vyndáváme pořádně zaprášené batohy z útrob autobusu a hrneme se do právě otevřené čajovny. Tak brzo ráno bychom ubytování stejně nesehnali, a tak si dáváme vydatnou snídani a pozorujeme, jak se pomalu probouzí život na ulici. Naštěstí hotýlek se nachází nedaleko, tak se přesunujeme ubytovat a trochu ještě dospat.

Odpoledne procházíme město, zjišťujeme, kde staví taxíky, kocháme se zbožím na tržišti a pokukujeme po horách na obzoru. Ale ty se ztrácí v oparu...

A je konečně ráno. Domluveným TAXI vyrazíme k týčícím se vrchům. Řidič nás vysazuje kousek za poslední beduínskou vesnicí, ale dál už musíme po svých. Snažíme se zorientovat a po kozí stezce míříme do prvního údolí. Máme štěstí! Podařilo se nám napoprvé trefit správnou rokli, kde se nalézají kratší lezecké cesty. Vytahujeme lana a materiál na lezení a stoupáme k prvnímu vrcholu. Je tu neskutečná pohoda, klid, krásná příroda. Je

jaro, a tak je tu vše ještě zelené, v údolí pod námi se rýsují sady olivovníků a beduínské vesničky s minarety. Čas se však krátí a je třeba se vrátit. Při cestě do hlavního údolí se nám konečně Lví tvář ukáže ve celé své kráse. Aby bylo siluetu Lví tváře ve skále vidět, musí slunce svítit z určitého úhlu, a pak hra světla a stínů vytváří obrys lví hlavy. Zítra nás čeká výstup na tento vrchol.

Slunce ještě nevyšlo, ale my už míříme k dnešnímu cíli, vrcholu Lion Face. Po hřebenu stoupáme rychle, terén není těžký a slunce zatím tolik nepaří. Za pár hodin bude hůř. Asi po třech hodinách stojíme pod hlavním hřebenem, který vede na vrchol. Tady se hřeben prudce zvedá, je třeba vytáhnout lana. Lezení však není těžké, a proto asi už po dvou hodinách stojíme na vrcholu Lví tváře a vrýváme si do paměti pro nás tak nezvyklou a exotickou krajinu. Na vysokohorských loukách právě vrcholí jaro, všude plno květin, močlů, v pozadí narůžovělé skály. Dokonce nám cestu zkříží stádo divokých prasat. Na vrcholu dopijíme poslední vodu, jenže do civilizace je daleko a v horách žádná voda není, a tak zahajujeme rychlý sestup. Do první čajovny dorážíme s padajícím soumrakem a vyprahlí jako Sahara. Každý si objednáme litr čaje a vychutnáváme si každý doušek. Na obzoru se hory zatím začínají utápět ve tmě a my spokojeni a plni zážitků míříme do našeho hotýlku.

O dva dny později na Vídeňském letišti... Teplota pod nulou, ostrý vítr a nízká oblačnost. Tady jaro teprve přichází a na teplo a sluníčko si budeme muset ještě počkat.

Fotogalerii z cesty do Maroka najdete na: <http://www.kodlisko1.rajce.net>

Karel Navrátil ml.

Jankovice - již několik let Western rodeo show

Když se mnoha lidem zmíníte, že jste z Jankovic, většina si hned vybaví westernové závody. Toto klání jezdců a koní letos 9. srpna slavilo již 15. pokračování a za dobu svého trvání navštívilo tuto akci

celkem 20.000 diváků. Několik nadšenců v čele s panem Ladislavem Koláčkem, který v současné době vede veškerou organizaci závodů, postupně vystavělo a rozšířilo areál ve stylu divokého západu do současné podoby.

I když byl letošní ročník jubilejní, organizátoři ho hodnotí jako jeden z méně vydařených. K této skutečnosti podle L. Koláčka přispělo také horší počasí, které do značné míry vždy rozhoduje o úspěšnosti akce pořádané pod širým nebem. Western rodeo show zhlédlo tentokrát okolo 800 příznivců koní, kteří viděli celkové vítězství jezdckyně Řezníčkové ze

stáje Beňov. Všichni jezdci, včetně nejstaršího závodníka L. Doležela z Dobrotic a nejmladší jezdčiny VI. Caletkové z Pacetluk, podali velmi dobré výkony a diváci je i jejich koně odměnili potleskem.

O večerní zábavu se na tradičním country bále postarala kapela Texas z Holešova.

Budete-li chtít navštívit i příští ročník Western rode show, můžete si již teď do kalendáře poznamenat, že se uskuteční v sobotu 8. srpna 2009.

Miroslav Darebník

Tenis v Jankovicích po dvaadvacáté

Na přelomu července a srpna se uskutečnil v místním sportovním areálu tradiční turnaj neregistrovaných hráčů O pohár starostky obce. V hlavní soutěži dvouher mužů startovalo celkem 16 tenistů, kteří se nejprve utkali ve čtyřech skupinách, z nichž postupovali vždy první dva do čtvrtfinále. Do sobotního finále se probojoval obhájce loňského vítězství Jaroslav Zavadil a proti němu se na druhou stranu kurtu postavil Michal Daněk. Po prvním setu, který vyhrál J.Zavadil, musel být zápas po lijáku na dvě hodiny přerušen. Potom již na kurtě kraloval M. Daněk a zvítězil po setech 1:6, 6:3, 6:4.

Turnaj čtyřher ovládli domácí hráči Z. Matela a M. Matela, kteří ve finále přehráli pár M. Daněk, K. Posolda 6:2, 6:3.

3. ročníku turnaje mládeže se zúčastnilo 6 hráčů včetně francouzského tenisty G. Bonneta.

Po vyrovaných bojích si pohár za prvenství odnesl K. Janečka ze Slavkova p. H. před Koutným a třetím D. Vašíkem.

Po celý týden se tenisový turnaj těšil velkému zájmu diváků z Jankovic i okolí, kteří si našli cestu do příjemného prostředí sportovního areálu.

*Nejstarší pár ve čtyřhrách: domácí P. Revák
a J. Vašík z Chomýže*

Vítěz ve dvouhrách Michal Daněk

**Obec Jankovice děkuje za podporu firmám
TON, ELKO EP, HAKR Brno, VOWECO,
BM plus, NATRIX VZ.**

Podrobnosti o turnaji, historii tenisového klubu a bohatou fotogalerii najdete a stránkách:
<http://atps.converter.cz>

Miroslav Darebník

HISTORIE DOMKŮ V NAŠÍ OBCI

Číslo 2 (hádanka z minulého čísla)

R. 1775 - Martin Dovrtěl

R. 1780 - započalo vybavování gruntů z vlastnictví panského do majetku poddaných, první zakoupil podsedeč č. 2 Václav Navrátil za 25 zlatých 80 krejcarů.

R. 1831 - vlastnil Navrátil Johan, dědil syn Josef, jeho žena Františka, roz. Křížková č. 6, zemřela 6. 5. 1931 ve věku 78 let jako výměnkářka.

Tito majitelé odprodali část své zahrady dle protokolu obec. zastup. ze dne 28. srpna 1898 ve výměře 25 arů 55m² za cenu 1.150 Kr. na stavbu školní budovy. V odprodané části zahrady byly velké stromy-ořechy a topoly.

R. 1886 - 6. listopadu vyhořel podsedeč a dřevěná stodola, která stála v místě nynějšího vjezdu do zahrady.

R. 1871 - platil gruntovní daně 27 zlatých 84 krejcarů. Dosud používaná studna na dvoře vystavěna byla r. 1830, jak označuje letopočet na kameni ve studni, tehdy zřízena na okov, nynější majitel Josef zřídil pumpu.

R. 1910 - zdědil syn František, zemřel 1934, jeho žena Antonie, roz. Stiborová č. 26, oddání 31. 5. 1910, dosud žijící na výměnku. Zdědil syn Josef Navrátil, jeho žena Josefa, roz. Chytilová, č. 1, oddání 27. 2. 1943 v chrámu P. v Holešově. Jen syn Karel. Za člena JZD od 31. 1. 1957.

Antonie Navrátilová zemřela 9. 2. 1978 ve věku 94 let.

Josef Navrátil, nar. 19. 3. 1911 v Jankovicích, zemřel 4. 9. 1983, oženil se slečnou Josefkou Chytilovou, nar. 18. 10. 1917 v Jankovicích.

Děti: Karel, nar. 9. 1. 1944 v Jankovicích, oženil se slečnou Jarmilou Bílkovou, nar. 18. 6. 1947 na Rusavě.

Dům č. 2 byl zbourán a postavena novostavba.

Aktualizace v roce 2008

Od roku 1998 je majitelem Karel Navrátil z č. 114, nar. 1968, manželka Jana, nar. 1971, roz. Hejátková, rodem Zlín, děti: Klára, Karolína, Vendula

Jankovické studánky

V jedné lidové písni se zpívá: „Vezmu si já sekéřečku, vysekám tu studánečku. A v tej naší studáneče bude vody zas...“

V jankovickém katastru i v jeho blízkosti se v minulosti nacházelo a i dnes nachází hodně studánek - zdrojů občerstvení, ale i míst k zastavení a odpočinku. Některé jsou opředeny i pověstmi nebo „zaručnými“ tvrzeními o léčivých účincích jejich vody.

Ti, co v obci již něco pamatují, znají studánku Pod Kadloubkem, jejíž vodní zdroj narušilo pokládání drátů elektrického vedení. V minulosti byla zvláště v období polních prací hojně navštěvována studánka Pod Záhřebí (Dolí), kde byla podle pamětníků celý rok voda hodně studená a mezi lidmi kolovalo přesvědčení, že je i léčivá. Další studánky se nacházely v topolové době směrem na Dobrotice, na konci žlebové cesty směrem na Díly. Voda z druhé jmenované byla při sklizni používána nejen k pití, ale hlavně na namáčení obřísle. Vedle kolejové trati poblíž „železňáku“ vyvěrá další pramen.

My jsme však naši pozornost zaměřili na jednu z neznámějších a nejstarších studánek v okolí - na tzv. Tatarskou studánku, ke které se váže pověst, že ji snad stavěli Tataři. To však má velmi pravděpodobně k realitě daleko. Nachází se nedaleko retenční nádrže mezi Jankovicemi a Chomýží pod vzrostlým stromem. Její zvláštností je, že ji naši předkové bytelně obestavěli kameny do tvaru kruhu a shora přikryli velkým kamenným krytem.

Vodu z tohoto zdroje jsme v listopadu 2008 nechali vyšetřit v laboratoři, abychom zjistili, je-li pitná. Vzhledem k většímu množství bakterií, které v ní bylo zjištěno, nevyhovuje normám pro pitnou vodu. Avšak protože bakterie pravděpodobně pocházejí především z rozkládajícího se listí, které do studánky na podzim napadalo, mohli bychom očekávat, že v jiných ročních obdobích je voda z mikrobiologického hlediska méně závadná a nezpůsobila by při napití žádné zdravotní potíže. Po chemické stránce se jedná o vodu poměrně tvrdou, ve které je pouze nepatrné množství dusitanů, dusičnanů a chloridů, takže z tohoto hlediska jde o dobrou, čistou vodu.

Jaroslav Pospíšil

Hasičské sbory závodily v Jankovicích

Po pěti letech opět vyšlo na naše dobrovolné hasiče pořadatelství okrskového kola v požárním sportu. V sobotu 7. června 2008 se utkaly družstva z Brusného, Chomýže, Slavkova p/H., Rusavy a domácích o vítězství a postup do kola okresního.

Soutěž začala ve 14.00 hodin slavnostním nástupem před hasičskou zbrojnicí, a poté se již na 100 m dlouhou trať přes překážky vydali první jednotlivci. Ve dvoukolovém klání si nejlépe vedl Jiří Totek z SDH Brusné v čase 20,5 vteřin. 2. místo obsadil domácí Petr Navrátil v čase 21,2 vteřin a třetí místo se stejným dosaženým časem, ale horším součtem obou časů než P. Navrátil, obsadil Jan Vaclach z SDH Brusné.

Požární útok ovládlo družstvo SDH Brusné a pojistilo si tak i celkové vítězství a postup do okresního kola. Pohár za druhé místo si odvezli hasiči z Rusavy a celkovou třetí příčku obsadili domácí. Mimo dění na hřišti probíhalo také pořadové cvičení jednotlivých družstev, které je v současném moderním pojetí soutěží požárního sportu raritou.

Vydažené sportovní odpoledne sledovalo mnoho diváků povzbuzujících nejen domácí hasiče, ale i jejich soupeře z okolních sborů. O komentář k závodům se po celý průběh staral Josef Barotek z SDH Chomýž, který je zároveň také starostou okrsku Slavkov.

Miroslav Darebník

Svatý Hostýn – přehled bohoslužeb

Zimní pořad od pondělka 20. října 2008 do neděle 26. dubna 2009:

všední dny - mše svatá	7.00	9.15	
soboty a neděle - mše svatá	7.15	9.15	11.00
neděle - sv. požehnání	13.00		
denně - modlitba růžence	18.45		

Vše o Jankovicích již na nových stránkách!

V těchto dnech budou oficiálně spuštěny nové internetové stránky naší obce, které se nachází na adrese: <http://www.jankovice.net>. Hlavním důvodem výstavby nového webu bylo vylepšení grafického provedení, větší přehlednost, možnost umístění obsáhlejší fotogalerie a také splnění všech podmínek pro provozování stránek obcí na internetu. Celým projektem a následnou správou byl pověřen pan Jiří Bureš z Holešova, který aktualizuje také internetové stránky Tenisového klubu Jankovice.

Věříme, že se vám bude nová podoba líbit a budeme se těšit na případné náměty na další vylepšení.

Čtenářům

Knihovna na OÚ je pro vás otevřena každé pondělí v 17.00 - 18.00 hodin.

Internet - pro veřejnost v pondělí a čtvrtek od 17.00 - 18.00 hodin na OÚ na stránkách <http://www.jankovice.net> aktuální zprávy a fotografie ze života obce.

OÚ - kulturní výbor pro vás připravuje:

14. února 2009

Maškarní ples - účastníci v maskách mají 50% slevu na vstupném. K poslechu i tanci hraje hudba Rytmix, bohatá tombola i občerstvení.

15. února 2009

Dětský karneval - tradiční rej masek v sále OÚ. Pro děti bude připravena tombola, kolo štěstí, hry a soutěže. Začátek v 15.00 hod.

Myslivecké sdružení Hrabina pro vás připravuje

10. ledna 2009

Myslivecký ples - hudba Orion, zvěřinové speciality a bohatá tombola.

Sbor dobrovolných hasičů pro vás připravuje

21. února 2009

Vodění medvěda - průvod masek v čele s medvědem obcí.
Začátek v 8.30 hodin.

FOTOALBUM

Malý pohádkový les 21. 5. 2008

Pouť obce na Hostýn 28. 6. 2008

Loučení s prázdninami 30. 8. 2008

Myslivecký hon 22. 11. 2008

SOUTĚŽ O CENY S KŘÍŽOVKOU

L	P	A	É	N	A	S	P	O	V
N	O	T	E	J	E	F	D	I	Ř
E	K	A	M	T	S	S	L	A	A
C	O	V	P	E	A	K	L	K	D
I	S	O	Ř	V	L	L	T	Í	I
Č	E	L	E	D	N	Í	K	H	T
N	N	O	S	O	M	D	R	I	S
A	Ý	B	Y	O	T	E	A	N	V
V	Š	A	P	O	S	K	O	K	A
I	A	Y	N	O	F	O	X	A	S

Výrazy pro vyškrtání:

abolovat, čeledník, fejeton, Ivančice, klídek, neslít, omítka, opsané, pokosený, poskok, přesyp, saxofony, tmelírna, viklat, vřadit

Po vyškrtání výrazů zbylých 15 písmen tvoří tajenku.

Poznejte domek na fotografii

Vyplněné kupony vystříhnete a vhodíte do připravené schránky v místní prodejně potravin nejpozději do 31. ledna 2009.

Ze správných odpovědí vylosujeme na nejbližším veřejném zasedání OZ tři výherce, kteří získají 2 volné vstupenky na únorový maškarní ples.

Správné odpovědi z minulého vydání 1/2008: (celkem byly odevzdány 4 správné odpovědi)

Tajenka křížovky: Justus Spáčil

Na fotografii: dům č. 2 tehdy byl majitelem Josef Navrátil (v současné době zde v novostavbě bydlí Karel Navrátil ml. s rodinou)

Výherci: vzhledem k tomu, že byly odevzdány jen 4 ústřížky a všechny obsahovaly správné odpovědi, rozhodli jsme se věnovat ceny všem soutěžícím, věcné ceny obdrží:

E. Ponížilová, D. Mrázková, F. Ševelová, D. Ryšková

Na fotografii je

Tajenka křížovky

Jméno luštitelů

Proměny v čase

Vydává: Obecní úřad Jankovice

Zpracoval: M. Darebník

Foto: M. Darebník, K. Navrátil, archiv OÚ a občanů

Adresa: Obecní úřad Jankovice 101, 769 01 Holešov

e-mail: jankovice@knet.cz

Internet: <http://www.jankovice.net>

Náklad: 200 ks

Tisk: TYPOservis Holešov